

P. S. Helsa Laura om hon ännu är kvar, lef vel, förlåt Goda Janne mit Slurfv Jag har bråttomt

146 *ANSÖKAN TILL UNIVERSITETET 1833, UTKAST HUB, JVS handskriftssamling*

10 På de fem år Eders Magnificence) ock Ampl(issimum) Consist(orium) hugnat mig med åtnjutandet af publikt Stipendium, har jag väl med möjligaste ifver sökt iakttaga min skyldighet att vid anställdt Stipendiatuprop tillstådes. Det oakadt / har / den / trägna Information, jag de sednare åren varit tvungen till, åstadkommit, att jag, Vår Termin 1832, försummat 2:ne uprop, och nu finner jag mig åter anmäld såsom absens vid sednast skedt upprop. (En svår sjukdom nödgade mig till samma förseelse, i afseende å första upropet sidstledne Vår-Termin), hvarföre jag äfven pliktat med tilltal å Rectors-Cansliet, för mig så mycket mer påkostande, som det är den enda gång, inom Elfva år jag vid Universitetet varit inskrefven, jag till nämnde Cansli varit uppkallad. Då jag derstädes 20 vid mitt namns uppropande närvarande med ödmjuk bugning sökte gifva denna min närvaro tillkänna, kan jag endast förmoda mig vara tadt emedan jag icke öfvervarit hela Disputations-akten. Detta sednare är mig alldeles, i anseende till min Lärare- befattning vid den af kyrkoherden Laurell inrättade Skole anstalt, Jag vågar derföre, ehuru mycket Amplissimi Consist(orii) visade stränghet derifrån borde afskräcka mig, ödmjukast anhålla: det mig måtte tillåtas att icke allenast vara frånvarande från de till Stipendiateres öfning anställda Disputations akter, utan äfven ifrån derjemte vanligt upprop, ifall detta sker före kl. 12 på dagen, i hvilken händelse jag sådant anmäla skall, hvarhålsdt Ed(ers) M(magnificens) ock 30 Ampl(issimum) Consist(orium) behagar förordna.

147 *C. H. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 20.III 1834 HUB, JVS handskriftssamling*

Palo den 20 Martii 1834.

Älskade Son!

40 Som jag nu snart ämnar mig till Staden med Baron Stromberg som kommer hit i morgon, och Mag. Neuman formerade pennan i förleden Söndag, så måste jag gripa till, at försöka min hand för at öfvertyga Dig at jag Gudi ära njuter vanlig hälsa lika med Albert och Mamma.

Bekymrad var jag efter afresan huru Ni lyckligen kom fram i backarne med TullJachten, men fick snart den fägnaden at genom Annu höra at allt gått lyckligt.

Jag hoppas nu, at Du är frisk men strängt uptagen: efter ej nytt bref hörts af till Dato. Slädföret hafver nu så aftagit at ingen resa blifver förr Oss till G(amla)Carleby, icke eller hafva Wi tid.,

50 Ifrån Uleåborg och Frantzila höres ock ingen ting utom det at Gumman Roering är Död. Lika så gamla Kurtén i Kronoby och Fru Granlund i TeriJärvi, som ni förmod(ige)n vet.

Jag hafver alltid varit öfvertygad om värdet af den Ädla krets af menniskjor som Annu kom uti; och fägnar mig få höra at Hon vet värdera Dem redan vid inträdet. Hennes barnsliga fåfänga borde, och torde, Cureras af